

¹Und Mose gebot samt den Ältesten Israels dem Volk und sprach: Haltet alle Gebote, die ich euch heute gebiete.²Und zu der Zeit, wenn ihr über den Jordan geht in das Land, das dir der HERR, dein Gott, geben wird, sollst du große Steine aufrichten und sie mit Kalk tünchen³ und darauf schreiben alle Worte dieses Gesetzes, wenn du hinüberkommst, auf daß du kommst in das Land, das der HERR, dein Gott, dir geben wird, ein Land darin Milch und Honig fließt, wie der HERR, deiner Väter Gott, dir verheißen hat.⁴Wenn ihr nun über den Jordan geht, so sollt ihr solche Steine aufrichten (davon ich euch heute gebiete) auf dem Berge Ebal und mit Kalk tünchen.⁵Und sollst daselbst dem HERRN, deinem Gott, einen steinernen Altar bauen, darüber kein Eisen fährt.⁶Von ganzen Steinen sollst du diesen Altar dem HERRN, deinem Gott, bauen und Brandopfer darauf opfern dem HERRN, deinem Gott.⁷Und sollst Dankopfer opfern und daselbst essen und fröhlich sein vor dem HERRN, deinem Gott.⁸Und sollst auf die Steine alle Worte dieses Gesetzes schreiben, klar und deutlich.⁹Und Mose und die Priester, die Leviten, redeten mit ganz Israel und sprachen: Merke und höre zu, Israel! Heute, dieses Tages, bist du ein Volk des HERRN, deines Gottes, geworden,¹⁰daß du der Stimme des HERRN, deines Gottes, gehorsam seist und tust nach seinen Geboten und Rechten, die ich dir heute gebiete.¹¹Und Mose gebot dem Volk desselben Tages und sprach:¹²Diese sollen stehen auf dem Berge Garizim, zu segnen das Volk, wenn ihr über den Jordan gegangen seid;

¹وَأَوْصَى مُوسَى وَشُيُوعُ إِسْرَائِيلَ الشَّعْبَ، أَحْفَظُوا جَمِيعَ الْوَصَايَا الَّتِي أَنَا أَوْصِيكُمْ بِهَا الْيَوْمَ.²فَيَوْمَ تَعْبُرُونَ الْأُرْدُنَّ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي يُعْطِيكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ، تُقِيمُ لِنَفْسِكَ حِجَارَةً كَبِيرَةً وَتَشِيدُهَا بِالسَّيِّدِ،³وَتَكْتُبُ عَلَيْهَا جَمِيعَ كَلِمَاتِ هَذَا التَّامُوسِ حِينَ تَعْبُرُ لِيَدْخُلَ الْأَرْضَ الَّتِي يُعْطِيكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ، أَرْضًا تَفِيضُ لَبَنًا وَعَسَلًا، كَمَا قَالَ لَكَ الرَّبُّ إِلَهُ آبَائِكَ.⁴حِينَ تَعْبُرُونَ الْأُرْدُنَّ تُقِيمُونَ هَذِهِ الْحِجَارَةَ الَّتِي أَنَا أَوْصِيكُمْ بِهَا الْيَوْمَ فِي جَبَلِ عِبَالٍ وَتُكَلِّسُهَا بِالْكَلَسِ.⁵وَتَبْنِي هُنَاكَ مَذْبَحًا لِلرَّبِّ إِلَهُكَ، مَذْبَحًا مِنْ حِجَارَةٍ لَا تَرْفَعُ عَلَيْهَا حديدًا.⁶مِنْ حِجَارَةٍ صَحِيحَةٍ تَبْنِي مَذْبَحَ الرَّبِّ إِلَهُكَ، وَتُضْعَدُ عَلَيْهِ مُحْرَقَاتٍ لِلرَّبِّ إِلَهُكَ. وَتَذْبَحُ ذَبَائِحَ سَلَامَةٍ وَتَأْكُلُ هُنَاكَ وَتَفْرَحُ أَمَامَ الرَّبِّ إِلَهُكَ.⁷وَتَكْتُبُ عَلَى الْحِجَارَةِ جَمِيعَ كَلِمَاتِ هَذَا التَّامُوسِ نَفْسًا جَيِّدًا.⁸ثُمَّ قَالَ مُوسَى وَالْكَهَنَةُ الْلاَوِيُّونَ لِجَمِيعِ إِسْرَائِيلَ، أُنْصِتْ وَاسْمَعْ يَا إِسْرَائِيلَ. الْيَوْمَ صِرْتَ شَعْبًا لِلرَّبِّ إِلَهُكَ.⁹فَاسْمَعْ لِمَا صَوَّتَ الرَّبُّ إِلَهُكَ وَاعْمَلْ بِوَصَايَاهُ وَفَرَائِضِهِ الَّتِي أَنَا أَوْصِيكُمْ بِهَا الْيَوْمَ.¹⁰وَأَوْصَى مُوسَى الشَّعْبَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، هَؤُلَاءِ يَقِفُونَ عَلَى جَبَلِ جَرِزِيمَ لِيُبَارِكُوا الشَّعْبَ حِينَ تَعْبُرُونَ الْأُرْدُنَّ. سَمِعُوا وَلَآوِي وَبَهُودَا وَبِسَّاكِرَ وَبُوسُفَ وَشَيْمِينَ.¹¹وَهَؤُلَاءِ يَقِفُونَ عَلَى جَبَلِ عِبَالٍ لِلْعَنَةِ. رَأَوْبِينَ وَجَادَ وَأَشِيرَ وَزَبُولُونَ وَذَاانَ وَنَفْتَالِي.¹²فَيَقُولُ الْلاَوِيُّونَ لِجَمِيعِ قَوْمِ إِسْرَائِيلَ بِصَوْتٍ عَالٍ، مَلْعُونُ الْإِنْسَانِ الَّذِي يَصْنَعُ يَمَنًا مَنَحُوتًا أَوْ مَسْبُوكًا، رَجَسًا لَدَى الرَّبِّ عَمَلٌ يَدِّي نَحَاتٍ، وَبَضْعُهُ فِي الْحَقَاءِ. وَجَيْبُ جَمِيعِ الشَّعْبِ وَيَقُولُونَ، آمِينَ.¹³مَلْعُونُ مَنْ يَسْتَحِفُّ أَبِيهِ أَوْ أُمِّهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.¹⁴مَلْعُونُ مَنْ يَقْتُلُ نَحْمَ صَاحِبِهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.¹⁵مَلْعُونُ مَنْ يُضِلُّ الْأَعْمَى عَنِ الطَّرِيقِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.¹⁶مَلْعُونُ مَنْ يُعَوِّجُ حَقَّ الْقَرِيبِ وَالْيَتِيمِ وَالْأَرْمَلَةِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.¹⁷مَلْعُونُ مَنْ يَضْطَجِعُ مَعَ امْرَأَةِ أَبِيهِ، لِأَنَّهُ يَكْشِفُ ذَيْلَ أَبِيهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.¹⁸مَلْعُونُ مَنْ يَضْطَجِعُ مَعَ بَهِيمَةٍ مَّا. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.¹⁹مَلْعُونُ مَنْ يَضْطَجِعُ مَعَ أَخِيهِ ابْنَةِ أَبِيهِ أَوْ ابْنَةِ أُمِّهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.²⁰مَلْعُونُ مَنْ يَضْطَجِعُ مَعَ حِمَاتِهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.²¹مَلْعُونُ مَنْ يَقْتُلُ قَرِيبَهُ فِي الْحَقَاءِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.²²مَلْعُونُ مَنْ يَأْخُذُ رَشْوَةً لِيَقْتُلَ دَمًا بَرِينًا. وَيَقُولُ

Simeon, Levi, Juda, Isaschar, Joseph und Benjamin.¹³ Und diese sollen stehen auf dem Berge Ebal, zu fluchen Ruben, Gad, Asser, Sebulon, Dan und Naphthali.¹⁴ Und die Leviten sollen anheben und sagen zu jedermann von Israel mit lauter Stimme:¹⁵ Verflucht sei, wer einen Götzen oder ein gegossenes Bild macht, einen Greuel des HERRN, ein Werk von den Händen der Werkmeister, und stellt es verborgen auf! Und alles Volk soll antworten und sagen: Amen.¹⁶ Verflucht sei, wer seinen Vater oder seine Mutter unehrt! Und alles Volk soll sagen: Amen.¹⁷ Verflucht sei wer seines Nächsten Grenze verengert! Und alles Volk soll sagen: Amen.¹⁸ Verflucht sei, wer einen Blinden irren macht auf dem Wege! Und alles Volk soll sagen: Amen.¹⁹ Verflucht sei, wer das Recht des Fremdlings, des Waisen und der Witwe beugt! Und alles Volk soll sagen: Amen.²⁰ Verflucht sei, wer bei seines Vaters Weibe liegt, daß er aufdecke die Decke seines Vaters! und alles Volk soll sagen: Amen.²¹ Verflucht sei wer irgend bei einem Vieh liegt! Und alles Volk soll sagen: Amen.²² Verflucht sei, wer bei seiner Schwester liegt, die seines Vaters oder seiner Mutter Tochter ist! Und alles Volk soll sagen: Amen.²³ Verflucht sei, wer bei seiner Schwiegermutter liegt! Und alles Volk soll sagen: Amen.²⁴ Verflucht sei, wer seinen Nächsten heimlich erschlägt! Und alles Volk soll sagen: Amen.²⁵ Verflucht sei, wer Geschenke nimmt, daß er unschuldiges Blut vergießt! Und alles Volk soll sagen: Amen.²⁶ Verflucht sei, wer nicht alle Worte dieses Gesetzes erfüllt, daß er darnach tue! Und alles Volk soll sagen:

جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.²⁶ مَلْعُونٌ مَنْ لَا يُقِيمُ كَلِمَاتِ هَذَا التَّامُوسِ لِيَعْمَلَ بِهَا. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.

Amen.